

מ"ת 14309/12 - מדינת ישראל נגד חמוצה גבר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 14309-12-17 מדינת ישראל נ' גבר(עוצר)
תיק חיזוני: 568254/2017

בפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן
מבקשת מדינת ישראל
נגד חמוצה גבר (עוצר)
משיב

החלטה

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים הפליליים כנגדו.

בבסיס הבקשה כתוב האישום ובו 3 אישומים כדלקמן:

המשיב הואשם בכך שביום 4.9.17 נаг ברכב בזמן פסילת רישון נהיגה, לא צית להוראות שוטר במדים, במחסום חיזמא, אשר הורה לו לעוצר, האיז את רכבו ונמלט מהמקום.

המשיב הואשם כך שביום 20.12.17 נаг ברכב בזמן פסילת רישון נהיגה, לא צית להוראות שוטר במדים, במחסום חיזמא, אשר הורה לו לעוצר, ברוח מהמקום, ובעת מנוסתו ביצע עקיפה מסוכנת.

בנוסף לכך האמור המשיב הואשם בכך שביום 26.12.2017 נаг בשלישית בזמן פסילת רישון נהיגתו וכן הגיע בקשה לחדוש רישון נהיגה ולא הודיע אודות פסילת רישון נהיגתו למשרד הרישוי.

טענות ב"כ המשיב:

הצדדים טענו באשר לראיות לכואורה.

לסניגור 2 טענות עיקריות, האחת, המשיב קיבל רישיון נהיגה ממשרד הרישוי ולכן רשיי היה להסתמך על כך ולנהוג על פי הרישון, ובכל מקרה עומדת לזכותו טענה של טעות במצב דברים. הטענה השנייה נוגעת לזהותו של המשיב כמו שנаг ברכב. המשיב מודה כי נаг ברכב ביום 26.12.2017, ואולם מכחיש כי נаг ברכב ביום 4.9.2017 וביום 20.12.2017.

עמוד 1

פסילת רשות הנהיגה

רישון נהיגתו של המשיב נפסל בנסיבות בית המשפט לטעורה בפתח תקווה לתקופה של 5 שנים מיום שחרורו מאסרו. המשיב ערער על פסק הדין וערערו נדחה. המשיב, אם כן, ידע היטב אודות פסילת רישון נהיגתו, תקופת הפסילה, וחישובה . פסק הדין ניתן בשנת 2014 ואף אם המשיב סבר בטעות (טענה שיש לדוחותה בעליל) כי הפסילה מתחלת מיום פסק הדין ולא מיום שחרורו מאסרו אז סיומה של הפסילה הינו בחודש Mai 2019.

יתכן ואירוע מיוחד במשרדי רשות הרישוי, מחדל אשר בעקבותיו הונפק למשיב רישון נהיגתו, ואולם אין בכך כדי לשחרר את המשיב מאחריותו, לכואורה, וחלקו במחדל זה. המשיב נשאל בעניין זה בחקירהו מיום 26.12.2017 ומסר פרטיים מעורפלים וסתמיים ביותר, ואף לא מסר את פרטי עורך הדין שהודיע לו, לדבריו, כי יכול להוציא רישון נהיגתו.

מעבר לאמור, המשיב נחקר ביום 5.9.2017 ונמסר לו מפורשות על ידי החוקר כי הוא נהג בזמן הפסילה ועל כן אף אם סבר כי ביום 4.9.17 אינו פסול מלנהוג (טענה שבית משפט כאמור דוחה) וודאי שבימים 20.12 | 26.12 טענה זו כבר אינה יכולה לעמוד לו.

אם המשיב נהג, לכואורה ברכב ?

כאמור לעיל, המשיב הודה כי נהג ברכב ביום 26.12.17 ואולם טוען כי אין ראיות לכואורה באשר לנוהגה ביום 4.9.17 וביום 20.12.17. אני דוחה טענה זו. ביחס לעברה מיום 4.9.17, בתיק החקירה עדותו של המאבטח חן ابو ריש ועדותו של שוטר משטרת צבאיות מתן מלכה, אשר זיהו את המשיב כמו שנוהג ברכב. ביחס לעברה מיום 20.12.17 זהה המשיב כמו שנוהג ברכב ע"י צוות ימ"ר את אברהם סינק ורחיםם סימן טוב. מוקדם לקבוע האם הודיעותם ותרשומותיהם של העדים מבוססים זיהוי לעלה מכל ספק סביר ואולם די בזיהוי זה כדי לקבוע כי יש ראיות לכואורה כנגד המשיב, הן באשר לנוהגה ביום 4.9.12 והן באשר לעברה ביום 20.12.17. מעבר לאמור, הרי אין חולק כי הרכב היה בחזקתו של המשיב ביום 26.12 ולפי הודיעתו של בעל הרכב, הרכב נמסר לחזקת המשיב עוד ביום 18.12.17 כך שנთנו זה תומך באישום המיחס למשיב נהיגתו ביום 20.12.17. מכאן ניתן לקבוע כי יש ראיות לכואורה כנגד המשיב בכל הנוגע לשולשת האישומים.

עליה וחלופה

דומני שאין חולק באשר לעילת המסוכנות הרבה הנש��ת מהמשיב, מסוכנות הנלמדת משלושת האישומים, לכך יש להוסיף אף את עבורי הפלילי והתעבורי.

דין של המשיב נגזר בשנת 2011 למאסר בעבודות שירות בגין הסעת שב"ח. בחולף כשנתיים נגזר דין **למאסר לתקופה של 3.5 שנים** בגין נהיגה פוחצת ברכב, פציעה או חבלה, הפרעה לשוטר, וניסיון להסעת שב"ח. העבר הפלילי חמור וROLONGENTI ביותר וזאת בכלל הנוגע לנהיגה פוחצת ברכב תוך כדי המלצות משוטרים. בארוע האמור הורשע המשיב בהסתעת 14 שבחי"ם, המלצות משוטרים אשר ביקשו לעוזרו ובזמן ההמלצות נהיגה נמהרת ורשנית ברכב. השוטרים נאלצו לירות לעבר גלגלי רכבו של המשיב ואחד הקליעים גרם למותו של נסע. תקופת המאסר הממושכת נגזרה שם במסגרת הסדר טיעון. תוך כדי ריצויו מאסרו בתיק האמורណון המשיב בבית משפט לעבורה בפ"ת בגין אישומי תעבורה חמוריים ביותר ונגזר דין **ל- 24 חודשים מאסר, מתוכם 18 חודשים במצטבר** למאסר אותו ריצה באותו עת. כמו כן נגזר דין לפסילת רישון נהיגתו לתקופה של 5 שנים, ובנוסף מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים. העברות בהן הורשע היו נהיגה רשלנית, גרים תאונה וגרימת חבלות של ממש קשות, אי-ציות להוראות שוטר ועוד. במקרה הנדון המשיב נמלט משוטרים, והתנהל בעקבותיו מרדף בכביש מס' 1 ובכביש מס' 6, לבסוף ארעה תאונת דרכים בה נסע המשיב במסלול הנגדי ופגע חזיתית ברכב שנסע בנתיבו ולנוסעים נגרמו חבלות קשות: שברים, חתכים, קרע בטחול, פגיעות ראש ושרבר בחוליה ואחד הנוסעים הונשם והורדם.

מכל זאת ניתן להתרשם כי המ██וכנות הנשקפת מהמשיב רבה ביותר, אין מדובר בנסיבות פוטנציאלית אלא במ██וכנות שלצערנו הרוב התממשה וגבתה מהציבור מחיר כבד בשני אירועים שונים.

כפי שצוין לעיל הוטלה על המשיב פסילת רישון נהיגתו לתקופה בת 5 שנים, ואולם המשיב לא הפנים את חומרת מעשיו ונסיבותיו ונוהג בזמן הפסילה בשלוש הפעמים, כמפורט בכתב האישום.

ובאשר לחופה, ביום"ש שוקל חלופה כאשר יש יכולתו לחתם אמון במשיב. בנסיבות האמורות ביום"ש איןנו יכול לתת במשיב כל אמון. נהיגת הפסילה הינה הפרת אמון גסה, אף כאשר מדובר בעבירה יחידה, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בנהיגת הפסילה בשלוש הזדמנויות שונות.

המשיב עשה כן כאשר מאסר מותנה ארוך לתקופה של 10 חודשים ריחף מעל ראשו, אף זאת מלמד כי לא ניתן לתת בו אמון. שחרורו של המשיב למעצר בית, אף תחת פיקוח אלקטרוני, אין בו כדי לאין את האפשרות כי המשיב יצא את מקום מעצר הבית ינהג שוב ברכב, ימלט משוטרים כפי שעשה מס' פעמים בעבר וsuma יגרום לתוכאה קטלנית.

לנוכח כל האמור אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים הפליליים כנגדו.

ניתנה היום, ט"ז בטבת תשע"ח, 03 בינואר 2018, בהעדך
הצדדים.

